SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 79. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 27, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го КВІТНЯ 1994. Ч. 79. РІК CI.

РОЗПОДІЛ ФЛЬОТИ НЕ ВІДБУВСЯ

Севастопіль (УНІАР). — Тут 21-го квітня відбулася зустріч міністрів оборони України і Росії Віталія Радецького та Павла Ґрачова, яка закінчилася безрезультатно.

Згідно з офіційними інформаціями, загальне число кораблів Чорноморської фльоти — 833. Україні належить 18.3 відсотка з них, тобто 152—164 кораблі. Решта — близько 53 відс. — кораблів продаватиметься Росії. Така була пропозиція української сторони. Міністер оборони України В. Радецький настоював, що Військово-Морські Сили України повинні базуватися в Севастополі та інших портах, а Росія може винайняти для своєї фльоти базу в Донузлаві.

Російський міністер оборони П. Ґрачов твердо стояв на тому, щоб 85 відсотків фльоти належало Росії та щоб російська фльота базувалася в Севастополі, Керчі, Теодосії, Балаклаві, та Донузлаві, а українська фльота має розташуватися за межами Криму. Арґументував Ґрачов таке становище неможливістю переселити родини російських моряків. При чому, родини українських моряків російська сторона до уваги не взяла.

Під час перерви П. Ґрачов, нічого не сказавши українській стороні, вилетів до Москви, але перед від'їздом скликав російських і закордонних журналістів і заявив, що переговори зірвала українська делеґація. Українські та акредитовані в Україні закордонні представники преси не були поінформовані про цей виступ Ґрачова і його від'їзд до Москви.

Пізніше телевізійна компанія „Останкіно" повідомила, що українські і російські експерти працювали цілу ніч після першого дня переговорів, готуючи спільний документ.

Президент України Леонід Кравчук в інтерв'ю для Української телевізії сказав, що це були пошуки розв'язання проблеми, а не повне вирішення, тому не треба пошук видавати за становище тієї чи іншої держави. Проблема може бути вирішена тільки на рівні президентів. Він вважає, що фльота має бути поділена 50 на 50 відсотків, але із своїх 50 Україна хоче залишити собі 15—20 відс., а решту продати Росії. І в цьому російська сторона виявила згоду. Л. Кравчук вважає, що база російської фльоти може бути створена в Севастополі на загальновизнаних міжнародних принципах. А інші бази на території Криму — в Теодосії, Керчі, Балаклаві, Донузлаві — можуть використовуватися російською фльотою за відповідними угодами. „Ми не ставимо питання, щоб вирішити все в один день. Але і російська сторона має враховувати наше становище", — сказав Л. Кравчук, пояснивши, що Україна не може взяти кораблі, а командирів і моряків залишити у Севастополі, де вони мешкають. „Всі питання треба вирішувати цивільзовано. Не треба робити заяви тільки на основі зустрічі двох міністрів. Заява міністра оборони чи то Росії, чи України, не є державним становищем. Сьогодні будь-які заяви — передчасні. Ні я, ні український Уряд ніяких заяв не робив, а якщо робив хтось якісь заяви із політичних лідерів або політичних партій, то такі заяви не мають спростовуватися на рівні Президента".

На думку російського міністра оборони Ґрачова, особиста зустріч президентів України та Росії не є потрібна, достатньо телефонічної розмови для підтвердження останніх московських угод. Ґрачов нагородив чотирьох командирів корабля „Челекен" підвищенням ранґів і новими призначеннями „за високу військову майстерність, виявлену при виконанні службового обов'язку".

„Без збереження Чорноморської фльоти ми навряд чи зможемо просунутися вперед в нашій російській державності. Необхідно зробити все, щоб зберегти Чорноморську фльоту Росії найбільш боєздатною і дієвою фльотою", — заявив Ґрачов 21-го квітня на зборрах офіцерів Чорноморсьлої фльоти.

Деякі газети повідомили, що українська сторона готова винайняти Севастопіль під базу Чорноморської фльоти на п'ять років з можливим продовженням договору. Проте українська сторона вимагає, щоб не було російських баз в Одесі, Миколаєві, Ізмаїлі, Очакові та в населених пунктах Криму. Російська сторона погоджується з переважним числом цих пропозицій, але протестує проти виведення російських військових із Теодосії і Новоозерного (Донузлава).

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК

Головної Контрольної Комісії Українського Народного Союзу

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу в складі: Василь Пастушок — голова, інж. Анатолій Дорошенко — заступник голови, ред. Василь Дідюк, Степан Гавриш — секретар і Тарас Шмаґала, виконуючи свої статутові обов'язки, перевели в часі від 18-го до 23-го березня 1994 року перевірку діловодства і організаційного стану цієї найстаршої української установи в західній гемісфері, якій 22-го лютого ц. р. сповнилось 100 років відданої служби українській громаді Америки й Канади. Рівнож переведено перевірку Видавництва „Свободи", „Українського Тижневика", діточого журналу „Веселка", а також відпочинкової оселі Союзівки та Української Корпорації Дому, Відділу братської діяльности і Канадської канцелярії в Торонто.

Відзначаючи в звітовому році 100-річчя щоденника „Свобода", Український Народний Союз одержав з цієї нагоди численні привіти й побажання дальших успіхів в другому столітті.

У висліді згаданої перевірки Головна Контрольна Комісія стверджує слідуюче:

1. В ювілейному році „Свободи" та третьому році незалежности України Український Народний Союз морально і матеріяльно допомагав в розбудові і закріпленні української держави, але при тому не применшував відданої служби своїм членам в Америці й Канаді, збагачуючи їхні надбання своєю багатогранною активністю.

2. Фінансова господарка УНСоюзу є ведена взірцево і раціонально, а доводом того служить це, що, не зважаючи на поважні видатки у зв'язку з виплатою високої дивіденди своїм членам в сумі 1,019,227 дол., незворотні стипендії студентам, які є членами Союзу в сумі 118,000 дол., дотації українським установам та молодечим організаціям на суму 85,861 дол. і значну фінансову допомогу Україні, то майно в звітовому 1993 році зросло на 4,621,060 дол., а цілість майна Союзу на день 31-го грудня 1993 року становила 73,591,366 дол.

3. Справи Організаційного відділу. Найважнішою ділянкою Організаційного відділу є число придбаних нових членів, що є запорукою росту установи. В передконвенційному році за традицією організаційна кампанія все була успішною і тому було намічено придбати 2,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 дол. Плян в цілості не

(Закінчення на стор. 4)

Вшанують проф. Ю. Шевельова

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА, Гарріман інститут при Колюмбійському університеті, Український Науковий Інститут Гарвардського університету влаштовують конференцію в пошану лінґвіста і літературного критика проф. Юрія Шевельова, яка відбудеться у п'ятницю, 6-го травня, від год. 2-ої до 5-ої по полудні в Ліндсей-Роджерс кімнаті, 7-ий поверх, Будинок Міжнародних Справ Колюмбійського університету, 420 захід 118-та вул.

На конференції виступлять: проф. Марк вон Гаґен, проф. Майкл Флаєр, д-р Соломія Павличко, проф. Марко Павлишин, д-р Марко Антонович. Після конференції — бенкет. Вступ на конференцію вільний, на бенкет — 30 дол. Зголошення на бенкет слід надсилати до 1-го травня разом з чеком, виписаним на Columbia University, на адресу: Alexander Motyl, Associate Director of the Harriman Institute, Columbia University, 420 West 118 Street, New York, N.Y. 10027

Плянують конференцію Асоціяції Піяністів-Педагогів України

Львів. — Як повідомляє президент Асоціяції Піяністів-Педагогів України Ніна Казімірова, тут від 17-го до 20-го жовтня ц. р. проходитиме Третя Міжнародна конференція Асоціяції. Тема конференції: „Стильові особливості української фортепіянової музики та виконавства, їх взаємозв'язок із західньоевропейською музичною культурою".

Зацікавлених запрошується до участи з концертами та доповідями. Хронометраж та програми концертів, а також тези та назви доповідей (не більше п'яти машинописних аркушів) з прізвищами та адресами учасників проситься надсилати до 31-го травня на адресу: 290026, Україна, Львів, вул. П. Карманського, 6-б, кв. 3. Кашкадамовій Наталії. У справі інформацій слід телефонувати до Наталії Кашкадамової, Львів 011-7-0322-42-29-23, або до Ніни Казімірової, Харків, 011-7-0572-27-84-02.

„Липнева Україна" очима Л. Федорука

Джерзі Сиmі, Н. Дж. (Г. Колесса). — Вже два роки минуло від дня знайомства членів нашої редакції з поетом, членом Спілки Журналістів України, заступником керівника Пресового Центру Секретаріяту Верховної Ради України Леонідом Федоруком. Тоді у „Свободі", як і в НТШ в Ню Йорку, в УВАН, в Домі Української Культури в С. Бавнд Бруку та на конференції шкіл українознавства в Рочестері, Н. Й., гість з Києва не тільки розповідав про процес розбудови української державности, але й звітував про свою поетичну творчість.

Л. Федорук розказує про свою книгу „Липнева моя Україна".

Саме тоді, очевидно, залежно від реакції слухачів, вибиралися кращі твори до цієї книги, яку сьогодні тримаємо в руках. „Липнева моя Україна" — так назвав збірку поет.

— Чому „липнева", — запитуємо.

— „Липнева" не тільки тому, що це один з найкращих, найлагідніших місяців в Україні — місяць жнив, тепла, високого синього неба. Але це ще й той місяць, коли Верховна Рада України прийняла декларацію про державний суверенітет України. Це — місяць початку оновлення української державности, процесу, який не міг залишити байдужим жодного поета.

Читаємо у вірші „16-го липня 1990 року": „... Та день настав, і повнозросто, гордо п'ю липня життєдайного тепло, яке не тільки землю обігріло, але й у людях розтопило лід. Здригаюся, мов птах, і раді крила здіймають волю у політ",

(Закінчення на стор. 4)

З'ЇЗД КОЛИШНІХ УЧНІВ ЯРОСЛАВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Львів. — Тут 12-14-го серпня проходитиме зустріч-з'їзд колишніх учнів Ярославської української державної гімназії (1940-44). Адреса Організаційного комітету: Ukraine 290008, м. Львів-8, Площа Ринок, 17. Телефон у Львові 34-34-25. За інформаціями можна також звертатися до: Nadia Wynnycky, 1365 Maurice, La Salle, Que. H8N 1P7, Canada; tel.: (514) 366-7771.

Британський дипломат відвідав Україну

Київ (УНІАР). — Тут 18—20-го квітня перебував з візитою майбутній постійний підсекретар міністерства закордонних справ і справ співдружности та голова Британської дипломатичної служби Джан Ковлз, який з 1-го серпня обійме посаду голови Британської дипломатичної служби замість Дейвида Гілмера. Він відповідатиме за координацію британської міжнародної політики і підпорядковуватиметься безпосередньо міністрові закордонних справ і справ співдружности Дугласові Гирдові.

Метою його відвідин України було ознайомлення з працею британської амбасади та Британської ради, зустрічі з британськими бизнесминами, що працюють у Києві. Майбутній голова Британської дипломатичної служби зустрівся з керівниками Міністерства Закордонних Справ України і Анатолієм Зленком, з якими обговорив низку питань европейської безпеки та перспективи ширшої двосторонньої співпраці між Україною і Великою Британією. Із Києва Д. Ковлз поїхав до Москви.

Амбасадор України у Великій Британії Сергій Комісаренко 19-го квітня виступив на міжнародній науковій конференції у Лондоні, присвяченій ядерному роззброєнню, й закликав підтримати ініціятиву створення Міжнародного фонду ядерного роззброєння України.

Керівник української делеґації на черговому засіданні спеціяльного комітету НБСЕ поінформував, що недавно підписано рамову угоду між урядами України і Японії про співпрацю в ліквідації ядерної зброї. Уряд Японії для ліквідації ядерної зброї на території України виділив близько 16 міл. дол.

У СВІТІ

САВДІЙСЬКА ГАЗЕТА „Аш-шарк Аль-авсат" повідомила, що вбивство в Бейруті відомого іракського опозиціонера Талєба Суґейля, яке спричинило зірвання дипломатичних стосунків між Іраком і Ливаном, було здійснене згідно з особистим наказам іракського президента Саддама Гуссейна. Як відомо, безпосередніми вбивцями були іракські шпигуни, які діяли в Ливані під дипломатичним прикриттям. Газета передбачає, що злочин у Бейруті є першим у цілому ряді запланованих Багдадом терористичних акцій в інших країнах.

СІМ ОСІБ ЗАГИНУЛИ і понад сто дістали поранення у висліді потужного вибуху авта-бомби в центрі Йоганнесбурґу. Авто зі щонайменше 70 кілограмами вибухівки стояло поблизу міського бюра Африканського національного конґресу. Міністер законности і порядку Південно-Африканської Республіки Германус Крілль, коментуючи цю терористичну акцію, сказав, що її метою є унеможливити вибори в країні. „Однак ніяким терористам не вдасться перешкодити демократизації нашого суспільства", — підкреслив Г. Крілль.

НОВИМ ПРЕМ'Р-МІНІСТРОМ республіки Корея став Лі Ен Док, який дотепер був заступником прем'єра і міністром в питаннях національного об'єднання. Добровільна резиґнація Лі Гве Чгана стала неминучою після того, як у четвер, 21-го квітня, він заявив, що „має твердий намір посилити контролю над державними справами". Більшість членів кабінету міністрів висловилися проти цих намірів.

ЛІДЕРИ ПАРТІЙ правлячої коаліції, які мають в японському парляменті необхідну більшість для обрання прем'єр-міністра, висунули на цей пост теперішнього заступника прем'єра, міністра закордонних справ Японії Цутому Гату. 58-річний Ц. Гата очолює одну з груп урядової коаліції — неоконсервативну Партію оновлення Японії.

КОЛИШНІЙ НАЧАЛЬНИК штабу сухопутніх військ Пакістану Мірза Аслям Беґ заявив, що його країна спроможна протягом двох тижнів виготовити стільки збагаченого урану, скільки його потрібно для створення ядерної зброї. На його думку, Пакістан вже в 1987 році був готовий створити атомову зброю і відразу тоді ж про це знали З'єднані Стейти Америки.

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР у питаннях охорони довкілля Мішель Барньє в інтерв'ю для паризької газети „Журналь дю Діманш" висловився в тому сенсі, що Чорнобильську атомову електростанцію треба негайно закрити. „Висліди спостережень західніх спеціялістів засвідчують, що ситуація на атомових станціях в Росії й Україні продовжує погрішуватися, зокрема збільшується загроза нової аварії в Чорнобилі" — сказав М. Барньє.

ПРЕДСТАВНИКИ російської прокуратури повідомили, що їм вдалося знайти документи, які засвідчують, що КПСС в кінці 80-их років переправила за кордон 60 тонн золота, 150 тонн срібла і 8 тонн плятини. Однак це вказує лише на „надводну частину айсберґу". Річ у тім, що згідно з елементарними підрахунками, в середині 80-их років у державній скарбниці СССР зберігалося 18,000 тонн золота, тим часом у 1991 році обсяг золотого запасу СССР становив лише 240 тонн. Спеціялісти вважають, що сума капіталу кольшньої КПСС за кордоном дорівнює сотням більйонів долярів.

ЯПОНСЬКА КОРПОРАЦІЯ Мазда Мотор повідомила, що її спеціялісти створили перший у світі каталітичний конвертор, здатний відфільтровувати викиди вуглецю, чадного газу і оксидів азоту у двигунах внутрішнього згоряння. Крім того, застосування цих конверторів дозволить економити бензину — від 5 до 8 відсотків.

ДЕСЯТЬ ЧУЖИНЦІВ, засуджених за контрабанду наркотиків на кару смерти судом єгипетського міста Суез, страчені цими днями в одній з єгипетських тюрем. Серед них були чотири суданці, двоє банґлядешців, сомалієць, індієць, танзанієць і кенієць.

КОРОЛІВСЬКА СЕЙСМІЧНА станція Ґонґ-Конґу зареєструвала в районі Папуа — Нової Ґвінеї землетрус силою 6.7 ступеня за скалею Ріхтета. Однак влада Порта-Мостбі відмовилася повідомити про маштаби зруйнування і кількість людських жертв.

РОСІЯ ЗНОВУ ОБОРОНЯЄ СЕРБІВ

Москва. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, російський міністер оборони Павєл Ґрачов, виступаючи на пресовій конференції, заявив, що в кризовій ситуації, яка склалася у мусулманському місті Ґоражде, „не можна звинувачувати тільки боснійських сербів, бо в однаковій мірі винні обидві сторони". Міністер в гострій формі висловився проти нових атак летунства НАТО на укріплення сербів — на тій підставі, нібито натівські формації є не досить боєздатні.

Пресова конференція генерала П. Ґрачова збентежила західніх спостерігачів, які не можуть зрозуміти політичної лінії Москви у балканському конфлікті. На початку квітня президент Боріс Єльцин висловив невдоволення, що американські літаки бомбили сербів без попередніх консультацій з Росією і дав до зрозуміння, що серби є історичними союзниками росіян. Однак після того, як минулого тижня серби відновили гарматні обстріли Ґоражде, російський міністер закордонних справ Андрєй Козирєв і спеціяльний післанець президента Б. Єльцина Віталій Чуркін визнали, що більше не можна терпіти наругу з боку сербів.

А тепер у російській політиці щодо боснійського конфлікту знову відбулася зміна. Міністер оборони П. Ґрачов вважає, що треба відмовитися від застосування військової сили і всі міжнародні зусилля спрямувати на доставу гуманітарної допомоги для мусулманського населення в оточеному й обстрілюваному сербами Ґоражде.

В АМЕРИЦІ

ЖУРНАЛ „ТАЙМ" під заголовком „Останній заповіт Ніксона" опублікував уривки з нової книжки колишнього президента ЗСА, яка незабаром вийде в світ і яку, на жаль, Ричард Ніксон уже не побачить. Читачі „Тайму" можуть ознайомитися з тим, як Р. Ніксон аналізує перспективи зовнішньої політики ЗСА в наступаючому XXI столітті. Він, зокрема, розглядає можливий розвиток відносин ЗСА з Китаєм, европейськими державами, а також з країнами близькосхідного реґіону. Колишній президент приділяє велику увагу Росії. „Діяльність нинішнього покоління американських лідерів, — пише Р. Ніксон, — буде оцінюватися перш за все виходячи з того, чи зробили вони все можливе, щоб добитися перемоги демократії в Росії". В розділі, присвяченому Росії, є рядки і про Боріса Єльцина, до якого Ніксон ставився з великою повагою. Р. Ніксон висловлює тверде переконання, що „Росія неминуче знову стане сильною". „Єдине питання в тому, чи буде сильна Росія другом, чи ворогом Заходу, — вказує він. — Ми повинні зробити все, що в наших силах, щоб гарантувати перше, а не друге". Книга „Після миру" вийде в світ у травні.

ВИСТУПАЮЧИ У Гарвардському університеті, конґресмен-демократ Ден Ростенковскі закликав до підвищення податків на фінансування запропонованої президентом Биллом Клінтоном реформи системи охорони здоров'я. Голова комісії у справі асиґнувань Палати Репрезентантів Д. Ростенковскі вважає помилковими розрахунки адміністрації і твердить, що на проведення реформи треба буде значно більше фондів, ніж вважає Білий Дім. Д. Ростенковскі сказав, що не розраховує на економію засобів від зменшення деяких програм, в той час як для проведення повноцінної реформи необхідні десятки більйонів долярів. Ростенковскі сказав, що не має наміру пропонувати запровадження нових податків, а збирається збільшити вже існуючі. Раніше він добивався більшого підвищення податку на пальне.

У РАЙОНІ МІСТА Фріера, Тексас, під час перевезення загублено погано закріплений на вантажному авті контейнер з радіоактивною речовиною америцій-241. Його пошуки, які почалися зразу ж після того, як водій виявив згубу, ні до чого не привели. Америцій-241 при довгій дії може нанести серйозну шкоду здоров'ю людини. Правда, відчинити контейнер, в якому його перевозили, без спеціяльних інструментів практично неможливо. Власті стейту призначили тому, хто знайде контейнер, велику нагороду.

НА СТОРІНКАХ щоденників останніми тижнями писалося багато про ув'язнення понад десятка нюйоркських поліціянтів оскаржених за хабарництво, обман та крадіж. Державні та місцеві чинники, у своїх намаганнях запобігти цього роду злочинности, починають цим разом солідніше перевіряти такі можливості на місцях. У деяких випадках одначе навіть державні власті мають труднощі покарати чи усунути місцевих злочинців, якщо вони криються під уніформою поліціянтів чи мантією судді. Такий випадок стався у місцевості Запата в Тексасі, де Федеральна лава присяжних місцевого суддю та начальника поліції оскаржила у торгівлі наркотиками і, не зважаючи на те, останнього знову місцеве населення обрало на керівника поліції.

БАЗУЮЧИСЬ НА НОВИХ обчисленнях Бюра перепису населення, до 2020 року населення ЗСА з 249.4 міл., зросте до 325.9. Крім того, передбачають, що північносхідня частина країни втратить велику кількість осіб в користь південних і південнозахідніх стейтів. А причиною такого переміщення буде не тільки клімат, але також і можливості праці. Зросте також кількість кожної меншинної групи як негри, еспаномовні, американські індіяни, як і азіяти та мешканці тихоокеанських островів.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ минулого тижня схвалила цілий ряд пропозицій до нового законопроєкту про боротьбу зі злочинністю в країні. Новий законопроєкт має на меті домогтися гостріших покарань за вчинені злочинства, збудувати нові тюрми для злочинців і посилити превертивні заходи проти наркоманства. Після цілотижневих дебат схвалення перейшло голосами 285 до 141. В основному запропоновано суму 27.9 біл. дол. для здійснення згаданого законопроєкту — 13.5 біл. дол. на нові тюремні приміщення, 5.3 біл. дол. для вишколення та затруднення нових поліціянтів і ще 9.2 біл. дол. для різного роду програм спрямованих на зупинення злочинности. Подібне схвалення вже перед тим зробив Сенат і тому спостерігачі уважають, що цей законопроєкт буде швидко затверджений Конґресом ще перед початком цьогорічних передвиборічних кампаній.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Дійсний чи уявний неонацизм у Німеччині?

Американський дипломат Даґлес Джовнс, голова місії ЗСА у Берліні, виголосив недавно промову, в якій займався cповидним відродженням неонацистського руху в Німеччині та закинув німецькому урядові, що той замало і заслабо протиставиться цьому рухові. Той закид набрав у всій німецькій пресі великого розголосу і міг спричинити поважний внутрішній фермент та внести прохолодження добрих німецько-американських взаємин. Усвідомила собі це американська амбасада у столиці Німеччини Бонні, яка негайно здискредитувала названого дипломата заявою, що він висловив тільки власний, ніким не уповноважений, погляд і що амбасада з ним не солідаризується. Та офіційна заява перекреслила можливість протесту німецького уряду й проголошення ним, що Даґлес Джовнс є „небажаною особою", що поставило би Уряд у Вашінґтоні в незручну ситуацію: боронити свого дипломата і непотрібно загострити відносини з Німеччиною, чи перепросити німецький уряд і відкликати міністра Джовнса, — чого не лицює робити великодержавній Америці. За інформацією „Ню Йорк Таймсу", який тій історії присвятив обширний допис з Берліну у числі з 18-го квітня ц. р., спричинник того клопоту, Даґлес Джовнс, людина пізнього віку, добровільно піде на пенсію.

Справа не є в особі і викликаний нею шум можна б назвати бурею у склянці води. Але той балакучий дипломат заторкнув болючу струну: чи справді в сучасній демократичній Німеччині відроджується політичний екстремізм, популярно називаний неонацизмом. Відомо, щось ввесь жидівський світ не може забути і переболіти трагедії голокосту, яка сталася тому рівно 60 років у Німеччині, коли Адольф Гітлер розпочав здійснювати свою божевільну програму „остаточного вирішення жидівської проблеми" — фізичним винищуванням усіх осіб жидівського роду — без уваги на стать і вік.

В усіх народів існують екстремісти. Німецький екстремізм народився в реакції на драконські постанови Версайського мирового договору, що закінчив Першу світову війну значним поменшенням території Німеччини, забороною мати морську військову фльоту і різними економічними санкціями. Версайський договір, що його фактичним фактором був тодішній прем'єр Франції Жорж Клеменсо, створив у Німеччині пригожу атмосферу для заснованої Гітлером Націонал-соціялістичної партії, яка своїми максималістичними гаслами і ненависницькою пропаґандою виграла парляментарні вибори у 1933 році, що присилувало тодішнього президента Німеччини, маршала Гінденбурґа доручити Гітлерові, голові переможної партії, скласти новий уряд. Ніхто не сподівався тоді, що Адольф Гітлер здійснюватиме свої теорії, проголошені у його книжці „Майн Кампф" („Моя боротьба"), та що, зокрема, реалізуватиме теорію расизму, в якій німці проголошені „Юбер меншами" („Надлюдьми"), з правом винищувати всі „нижчі" раси. Адольф Гітлер, який 30-го квітня 1945 року пустив собі кулю в лоб, перейшов історію, як психомат-злочинець нарівні з Йосифом Сталіном.

Сучасний неонацизм в Німеччині відродився після з'єднання обох розділених у Потсдамському договорі з 1945 року частин Німеччини, в наслідок ферменту, що його внесли 19 мільйонів колишньої східньої Німеччини, вихованців комунізму, і в наслідок кризи і безробіття. Але засяг того неонацистського руху дуже вузький та охоплює головно недолітків, яким імпонує колишня короткотривала потуга Третього Райху з амбіцією завоювати весь світ, та імпонує вся колишня гітлерівська бундючність — простягання правого рамени вперед перед свастикою, прапорами і т. п. І тут, в Америці чуємо час від часу, що якісь нерозумні недолітки звандалізували жидівські могили.

Справжнім керівником Німецької Республіки не є президент Річард Вайссекер, а канцлер Гельмут Коль, один з найвидатніших державних мужів цього сторіччя. Коли б навіть змінився там уряд і після Християнсько-соціялістичної партії прийшов до влади Соціял-демократична партія — прикметна німцям роботящість, прагматизм і слухняність владі виключають відродження у будь-якій формі і під будь-якою назвою політичного екстремізму.

Тому американський дипломат Даґлес Джовнс, який вдарив у дзвін тривоги з приводу зросту німецького екстремізму, є поганим істориком Німеччини і поганим знавцем психології німецького народу. Його виступ забудеться, як невдачний епізод.

Ярослав Гайвас

ЧИ І ЯКІ ЗМІНИ?

Мова не про особисті пересунення, появу нових осіб і зникнення деяких з тих, що були дотепер в парляменті (Верховній Раді) України, а про зміни в політиці взагалі, перебудову економіки зі залишків колективізму і совєтизації в нову господарську, оперту на приватній власності та індивідуальній ініціятиві, систему, заміну існуючої безвладної внутрі країни дійсности, на цілеспрямований, діючий і відповідальний згори вниз Уряд.

Дотепер ні парлямент України, ні Кабінет Міністрів на чолі з Президентом Кравчуком, який поєднував у своїх руках пост президентури і прем'єр-міністра, не тільки не були спроможні переводити потрібні й бажані народом зміни, але й не давали собі ради з щоденним екзекутивним керівництвом державою. Усі собі здавали справу з того і всі з вийнятком може Президента та ще декількох найвищих державних достойників ставили ставку на вибори, які остаточно відбулися. Одначе вислід виборів не дав твердих підстав для введення змін та для створення справжнього державного керівництва. Над тим прийдеться ще добре попрацювати. А покищо кожна і кожен завдають собі питання: чому вибори випали так зле? Чому національно-демократичний табір, який у першу чергу вимагав нових виборів, так боляче програв?

Вибори 1994 року в Україні були великою історичною драмою, яка вимагала найвищих кваліфікацій і рішучости у перепровадженні змін від кандидатів на народних депутатів. Історична ставка була величезна і як дійшло до того, що політичні групи і провідні національні діячі так недолуго перевели ці вибори? Хоч ще в 112-ох округах мають відбутися повторні вибори, в яких не можуть брати участи ті, що перепали в другій турі виборів, одначе вислід тих повторних виборів не змінить багато існуючого стану. Вибраних 338 (дехто каже 339) народних депутатів достатньо для правосильности нового парляменту. І хоч не визначених партійно-політично депутатів є аж 169, але після їхнього визначення, або точніше виявлення їхнього справжнього політичного обличчя, не буде значно змінене відношення сил у парляменті. Це вже нині можна сказати. Взагалі стан у новому парляменті буде різноманітний і залежно від змісту і характеру внесених законопроєктів буде формуватися більшість.

На питання, як могло дійти до такої серйозної поразки національних і національно-демократичних кандидатів прийдеться в першу чергу їм, власне невдачним кандидатам з'ясувати дуже конкретно і дуже прагматично. І це не тільки з огляду на теперішній стан у парляменті та його наслідки, але може ще більше з огляду на майбутні вибори, в яких треба буде оминути ті всі більші й менші помилки, а їх було дуже багато. Два рази не можна повторювати тих самих помилок. Коло 20 депутатів в НРУ, шість депутатів у УРПартії, ще гірше в інших — це грізне мементо на завтра і хтось мусить за те відповісти. Не згадуючи ті численні кишенькові мініпартії, які виявили свою повну нежиттєздатність, вимусять чим скорше очистити політичну дійсність. І чим скорше це станеться — тим краще в першу чергу для них. Очевидно, що й ті, які уникали тотальної катастрофи, мусять основно перевірити, проаналізувати і зревідувати свої методи, взагалі свою дотеперішню діяльність, а в першу чергу свій керівний людський склад. У світі водиться, що після таких невдач лідери таких партій резиґнують, але в нас ледве чи щось таке буде. Ми ще не дозріли до критики і самокритики.

Такий вислід виборів був фактично до передбачення. Як тільки в другій половині минулого року почалися об'єднувальні переговори було видно, що дозрілого і компетентного в них мало. Сходилися і розходилися, вранці домовлялися, щоб під вечір зламати свіжі домовлення, добирано спільників не на базі суворих аналіз і оцінок, а так собі „від руки". Накінець, як відомо, „договорилися" до 342 спільних кандидатів на всіх можливих 450, але скільки з тих „устійнених і домовлених" були обрані? Зрештою деякі лідери й групи зразу застерегли собі додаткові кандидатури поза домовленими. А як признавано кандидатів, то вистачить дві цифри: за УРП визнано 88 кандидатів, а за НРУ 77. Тим часом УРП дістала шість мандатів, а НРУ три рази стільки. Правда, ще пристане дехто з невизначених, або з тих, що будуть добирані.

Іншим важким прогріхом, що на межі злочину у теперішній ситуації, були конкуренційні бальотування в тих самих виборчих округах діючих провідних діячів партій та інших лідерів. Показом того були кандидатури Степана Хмари і Михайла Гориня в тій самій виборчій окрузі, через що один з них самозрозуміло мусів перепасти. Але це був ще напів добрий вислід. У багатьох випадках кандидати-конкуренти ділили між собою не раз майже по-рівному голоси, а виграв третій, звичайно противник національно-демократичних сил. На Закарпатті наслідком такої комбінації випав з виборчої гри молодий і надійний, хоч останньо гостро критикований деякими національними колами, Віктор Бедь, як також програв його націоналістичний противник. Завдяки такому протиставленні в інших округах перепали відомі жіночі діячки Ірина Калинець і Лариса Скорик. Взагалі з жіночими кандидатурами якесь прикре непорозуміння: їх майже не виставляють наші партії і групи, хоч досвід учить, що жінки-депутати не раз і в не одному перевищують своїх колеґ чоловіків. Тут треба згадати, що, як виходить, Союз Українок в Україні, що його очолює Атена Чорновіл, узагалі не виступав зі своїми кандидатками, зате інша жіноча організація, яку дехто уважає конкуренційною до Союзу Українок.

(Закінчення на стор. 3)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Лист до членів УНСоюзу

Вельмишановні Пані і Панове!

Український Народний Союз від перших років свого існування старався плекати серед своїх членів доброзичливість у взаємовідношенні, готовість допомогти у потребах, дбав про корисне виховання молоді і заохочував до громадської праці. У висліді члени нашої організації виявляли і виявляють щире розуміння повищих принципів корисного діяння і радо включаються у т. зв. союзову братську діяльність.

УНСоюз кожного року, як і у цьому році, надасть одному з найбільше активних своїх членів почесне ім'я — Братський Союзовець Року 1994. Даний кандидат на таке почесне ім'я повинен виказатися помітною безкорисною заслугою у братській праці на терені УНСоюзу та харитативною і громадською працею поза Союзом. Кожний Відділ або член УНСоюзу може номінувати кандидата на згадане ім'я до 17-го червня 1994 року. В часі до 1-го липня спеціяльно покликане жюрі, яке складається із почесних членів Головного Уряду УНС, вибере одного із номінованих кандидатів.

Після вибору УНСоюз автоматично передасть ім'я і прізвище успішного кандидата до Крайового Братського Конгресу Америки, де він/вона буде конкурувати з кандидатами інших братських організацій Північної Америки під почесним іменем — Фратерналіст Року на 1994.

Вибір кандидатів підлягає таким правилам: кандидат мусить бути активним членом у відділовій праці під час його вибору; посмертних номінацій не приймається; не можуть бути обраними: члени Головного Уряду УНС, працівники та урядовці УНСоюзу і особи нагороджені цим почесним іменем в минулих роках.

Просимо слати на адресу братського координатора такі дані про кандидатів: ім'я і прізвище кандидата; опис його/її заслуг, фотографію кандидата (побажано чорно-білу).

Просимо вас, знову цього року, урядовців Окружних Комітетів, урядовців відділів і усіх членів УНСоюзу, про співпрацю. Вона причиниться до продовжування цієї гарної союзової традиції вшанування особи гідної цього відзначення, до поширення доброї реклями для його Відділу та Округи, і також до заохочення інших членів до братської діяльности.

З братським привітом і пошаною до вас.

Андрій Воробець,
координатор братської діяльности

• • •

Вищеподаний лист був висланий до кожного відділу УНС, щоб наполягати на цьому, щоб кожний член УНСоюзу взяв під увагу певну особу гідну звання „Братського Союзовця Року". Хочу також вияснити деякі помилкові враження про питання, чи „Братський Союзовець Року", фратерналіст року, повинен бути найкращим союзовим організатором вашої околиці або вашого Відділу? Це не конечно.

Певно, що добрий фратерналіст може бути також успішним організатором нових членів і ми не маємо наміру відбирати цієї прикмети від нагород для добрих організаторів. УНС винагороджує і відзначує осіб заслужених в цій дуже важливій ділянці. УНС бажає відзначити братську працю, іншими словами, добровільну або безплатну працю на користь наших членів і громади. Така праця включає харитативну акцію, збірки фондів на добрі цілі, працю серед молоді, релігійних або церковних організацій, як також службу на науковій чи культурній ниві.

Було б добре, наприклад, відзначити:

а) члена УНСоюзу, який спричинився до пересилки медичної допомоги в Україну, так як допомогу жертвам чорнобильської катастрофи тощо;

б) когось, який у важливий спосіб причинився до організування українсько американської або українсько-канадської допомоги Україні, як поширення інформації про демократію, заохочування людей брати участь у виборах і т. п.

в) особу, яка є активною в проєктах вчити в Україні, наприклад, викладати англійську мову в Україні;

г) когось, хто визначився допомогою жертвам природних катастроф, наприклад, гураґанів, повені, землетрусів і т. п.;

ґ) особу, яка причинилася до того, що багато сиріт з України адоптовано в Північній Америці поміж українські родини;

д) особу, яка своєю жертвенною працею в „Самопомочі" або Суспільній Службі, або при праці на користь нових імігрантів, допомогла багатьом людям; або

е) ту особу, на яку майже

(Закінчення на стор. 3)

Маріян Коць

НЕРОЗВАЖНІ ВИСНОВКИ

У „Свободі" з 4-го квітня у звіті Олександра Благітки, касира УНСоюзу подається, що продовжуємо субсидіювати наші видання „Свободу", „Веселку" і „Український Тижневик" на суму 1,148,593 дол. Кошти поштової оплати зросли на 150 відсотків за останні чотири роки, а передплатники і читачі нарікають, що не отримують на час наших видань. Тому можна б видавати „Свободу" тільки раз в тижні, бо й так читачі отримують по чотири чи п'ять газет одноразово"...

Якщо підходити до цієї справи так, як це зробив О. Благітка, тоді наприклад, я не раз отримую „Український Тижневик" два тижні пізніше, а оце великодню „Свободу" з 31-го березня отримав 19-го квітня. Тоді, за логікою касира, чи не краще припинити взагалі видання УНСоюзу?

„Свобода" святкувала своє 100-ліття перед УНСоюзом, вона й була основницею Союзу. Це, як не прикро ствердити, але історична істина пов'язана з долею української нації, найстарший, єдиний з повною тяглістю український щоденник! Немає такого в Україні, ані тут на поселеннях. Гордістю Українського Народного Союзу є оце досягнення! Історія України гідно оцінить ролю й історичну важливість цього органу не тільки на поселеннях, але й для державности України. Без сумніву, як довго існуватиме „Свобода", існуватиме Український Народний Союз. Не сумніваюся в тому, що змінивши видання, спершу на тижневик, а опісля елімінуючи його, можна бути певним, що це й остання фаза існування УНСоюзу. Як довго є українська людина, українська газета, так довго є поле для братської діяльности. Національна свідомість читача „Свободи" є запорукою існування УНСоюзу.

Потрібно бути реалістом. Скільки англомовних, українського походження третього покоління наших поселенців все ще уважають себе й є членами наших Церков і Союзів? На жаль, наш Український Соціологічний Інститут, який був створений в тій цілі, не збирає й не інформує українство про нашу денаціоналізацію. Ми звикли вважати цей процес як нормальне явище, хоч існують між поселенцями такі народи, які аж ніяк не піддаються асиміляції, а, навпаки, стали економічно володіючими, національно й історично свідомими своєї місії на поселеннях!

Ми знаємо, що нас уважають за другорядних громадян. Відомо, що поштові зв'язки нерадо і не на рівні з англомовною пресою розсилають українську газету. Але потрібно добитись такого авторитету, як його мають провідні тут творчі національності, аби нас шанували й цінили на рівні перших! Все воно взалежнюється не від нашої асиміляції, а розуміння й введення в наше життя принципу — інтерес українця на першому місці! Хто того не розуміє, хто інакше бачить світ, хто вживає засаду — аби мені й моїм дітям ще було добре, — той не стоїть на рівні мислення 50-мільйонової української нації.

Замість ліквідувати щоденник, потрібно піднести його передплату, яка, через декілька конвенцій Союзу, не була підвищена. Нинішня 15-долярова передплата, чи 25 центів за один примірник у кіосках, — це сміх і доказ, що попередники уряду занедбали цю ділянку. Але ж недбальство, чи передконвенційні інтереси окремих делеґатів, — це не причина для ліквідації єдиної у світі 100-літньої щоденної газети!

Петро Часто

ЧИ МАЄ МАЙБУТНЄ НАША МОВА В АМЕРИЦІ?

I

Не один читач здвигне плечима на ці слова. Мовляв, яке тут питання може бути? Як до цього часу українці зберегли милі серцю звуки, то що злого може статися далі? Тим більше нелогічно висловлювати ці сумніви у „Свободі" — після того, як вона вступила у 101-ий рік свого славного існування. Нарешті, З'єднані Стейти, хвала Богу, не зганьбили себе політикою насильницької асиміляції — поряд з англійською, вільно послуговуються своїми мовами китайці, корейці, еспанці, поляки. Ніщо не загрожує й українцям.

Я й сам так думав донедавна — аж поки не пішов до суботньої Школи Українознавства вчити діточок мови. Два роки — ніби замало для узагальнення, та прошу взяти до уваги, що вони припали не на початок, а на кінець діяспорального сторіччя. Цим я зовсім не хочу сказати, що все дороге, заповітне підпало під владу невблаганного часу. Ні, не все. Чейже, не меншою радістю, ніж сто років тому, сяють очі батьків та матерів, коли їхні синочки й донечки читають безсмертні Шевченкові рядки: „Садок вишневий коло хати...", і коли водять пальчиками по мапі там, де тече Дніпро, або перемальовують у свої зошити тризуб святого Володимира — космічний знак України.

Не наважуюся глибше заторкнути тему вічного повернення, тілесного чи лише духовного, до батьківських порогів. Це метафізична таємниця. Яким інструментом можна зміряти безмежжя людської душі, якщо ось безмовних птахів годі збагнути — щовесни вертаються з райських країв у свою нехай скромнішу, нехай убогішу, а проте жадану, незаступну землю.

Чому ми з такою затятістю, всупереч найтяжчим історичним обставинам, зберігаємо нашу мову? Чим [illegible] трьохсотрічні утиски, царські і большевицькі, не звели її зі світу? Що жорстокіше її нищили, то глибше вона закорінювалася. Щось подібне до Христової Церкви в Римській імперії! Ще більш небезпечною, ніж вандалізм, була психологічна омана, холоднокровно розрахована фарисейська пропаґанда. Писав колись Дмитро Павличко:

На мову мою вже сукали колючі дроти,
будували каземати і крематорій,
а сьогодні ласкаво закидаєш ти
на неї петлю
шовкових теорій —
мовляв, нам зливатися, браття, пора...
Чим, питаю, — водою чи кров'ю?
Чи Волзі потрібні води Дніпра?
Чи калинова кров заспіва під березовою корою?

Тут близько — відповідь. Дорога нам наша мова не тому тільки, що вона наша, не тому, що батьки її нам заповіли, а ми, добрі сини й дочки, свідомі свого обов'язку, той заповіт мусимо сумлінно передати наступному поколінню. Свідомість, сумління — добрі речі, та суть не в них. Занадто багатьма життями платилося вздовж віків за рідну мову, щоб уважати ті жертви тільки вислідом свідомого наставлення, раціонального принципу. Відомо, що в часи випробувань навіть найясніша свідомість мусить вдаватися до більших сил, ніж сама — до сил душі і духу. В українському випадку мова не просто свідчить про ті сили, а таки є ними — їхнім виявом і їхнім джерелом водночас. Запитаймо себе: якщо, як це пнеться довести наш „старший брат", українська і російська мови є близькі, споріднені, то чому росіянинові так неймовірно тяжко вивчити українську? Тому що насправді ці дві мови походять з протилежних душевних і духовних засад.

Є така молода наука — соціоніка, досліджує вона психотипи, тобто форми організації психіки — на рівні людської індивідуальности, а також на рівні нації. Національний психотип найповнішою мірою втілений у мові. Різні мови не просто по-різному позначають той самий предмет, але цілком по-різному його бачать. Ось, для прикладу, декілька українсько-російських мовних паралель з погляду форм психічної організації:

в нашій мові ВИХОВАТИ — значить заховати від чогось недоброго. В російській: ВОСПІТАТЬ — від „пітать", годувати.

В нашій мові СПІЛЬНИК — від з-піл, з-половини, тобто рівноправний. В російській — СОЮЗНІК, тобто „соузнік", співв'язень.

В нашій мові ВЕСІЛЛЯ — від веселитися, радіти. В російській — СВАДЬБА, від свататися, пропонувати побратися.

В нашій мові ОСВІТА — світло, просвічення, в російській — ОБРАЗОВАНІЄ, тобто формування за образом, за стандартом.

В нашій мові ЛІКАРНЯ — лікувати, давати здоров'я, в російській — БОЛЬНІЦА, тобто терпіти біль.

В нашій мові ПОДРУЖЖЯ — від слова дружба, в російській — СУПРУҐІ, тобто запряжена пара.

Ось рядки з нашого гимну:

Боже Великий, Єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням ти її осіни!
Світлом науки і знання
Нас усіх просвіти!

Абсолютно з іншої ментальности походить російський гимн:

Боже, Царя храні,
Крєпкій, державний
Царь православний,
царствуй на славу,
на славу нам, на страх врагам — обов'язково мають бути присутні страх і погрози. В той час, як споконвіку кривджені українці співають дивовижно приязно навіть про ворогів: „Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці..."

Продовження буде.

Нагороди Антоновичів 1993 року

Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів повідомляє:

1. Літературну нагороду Антоновичів 1993 року надається Миколі Вінграновському (Київ) за його роман „Наливайко".

2. Наукову нагороду Антоновичів надається Ярославові Дашкевичеві (Львів) за праці в ділянці археографії України та його важливий внесок в розвиток історико-політичної думки в Україні.

3. Миколі Жулинському (Київ) надається нагороду Анатоновичів за його книжку „Із забуття в безсмертя" та за його вагомий вклад в розбудову гуманітарної політики в демократичній державі.

Березень 1994 року.

Т. і О. Антоновичі

Концертне турне стежками юности

Нещодавно в Україні з успіхом концертувала чудова виконавиця — піяністка Таїса Богданська. Зі схвильованих відгуків преси, особистих вражень, відтворюється атмосфера її виступів. Багатогранні програми, що охоплювали музику різних творчих напрямів і композиторських стилів, клясично-романтичної епохи (Бетовен, Шуберт, Вебер, Мендельсон, Шопен), та українська музика Косенка, Довженка, Кос-Анатольського продемонстрували безмежні мистецькі підходи до музичної літератури, блискуче володіння фахом, тип світогляду, українську ментальність. Усі твори виконані піяністкою вдумливо і з фінезією. Захоплювала побудова кожного виступу, де українська музика займала рівноправне місце у програмі поруч зі світовою клясикою. Така деталь приємно вражала. Як влучно зауважила одна з авторів рецензії, „ми ж бо тільки вчимося позбуватися накиненої нижчевартости".

Після концерту в консерваторії у Відні. Посередині Т. Богданська з товаришками-піяністками Труде Ельзінґер (зліва) і Льотте Рісберґер.

Концертне турне Т. Богданської пролягло стежками юности. Львів, де народилась, де кожна стежина нагадувала про велику родину Дзеровичів і Голінатих, згуртовану, чесну, щиру українську сім'ю. Там робилися перші кроки. Там від славетного професора Станіслава Людкевича вперше почула звернення: „Панно". У Станіславові (Івано-Франківське) здобула підставову освіту у Тетяни Лепкої, а потім продовжила студії у Вищому музичному інституті ім. М. Лисенка під пильним оком блискучого піяніста і педагога проф. Романа Савицького.

Радо прийняла запрошення любителів музики у Дрогобичі і Самборі. Не могла не вклонитись золотоверхому Києву. Тут з успіхом пройшла два концерти, в консерваторії і в будинку-музеї Миколи Лисенка. Грала зворушливо і надхненно. Тут все нагадувало власника — і стіни пам'ятають хвилюючі звуки, що лягли на нотний стан у години творчости.

Життєрадісна і приступна Т. Богданська моментально входить в контакт зі своїми слухачами, з друзями і сторонніми людьми при випадкових зустрічах. Її невичерпна активність громадської діячки в СУА, невтомність в роботі Музичного Інституту Америки, особиста виконавська діяльність викликають подив своїм маштабом, пошану до мистця-патріота.

Подією музичного життя стала поява платівки у виконанні Т. Богданської у 1982 році, де один бік запису присвятила піяністка українським композиторам, а другу романтикам. Друга платівка вийшла в 1987 році з трьома сонатами Бетовена.

Т. Богданська поруч з повсякденною педагогічною працею багато концертує. Вона знана зі своїх концертів-бенефісів.

Нещодавно, повертаючись з України, зустрілась з Віднем, де здобула вищу музичну освіту у викладачів Г. Неффа, А. Королькова, Р. Равпенштравха, де закінчила консерваторію з відзнакою. У програмі звучали улюблені твори, бо ж на концерт прийшли давні товариші, друзі і вже дальша родина, розпорошена по світу, як і сотні інших родин.

Сльози щастя від зустрічей сполучилися зі смутком розлуки... Та щаслива і надхненна поверталась на свою другу батьківщину, в Нюарк. Тут протягом чотирьох десятиріч мешкає і працює Т. Богданська, ніколи не забуваючи про Україну.

Хай щастить вам, шановна колеґо! До нових зустрічей на рідній землі!

Оксана Паламарчук
Львів

Чи і які...

(Закінчення зі стор. 2)

Громада своїх кандидатів виставила.

На Наддніпрянщині частина кандидатів кидала терен Наддніпрянщини, залишала його без боротьби противникам і шукала легшого виборчого хліба на заході. Що не завжди вдавалося, бо округи українського заходу зовсім правильно висували своїх місцевих кандидатів, їм же треба вирощувати своїх провідників. Справжнім національним політиком виявив себе генерал Костянтин Морозов, який відкинув пропозиції певних виборчих округ на заході і заявив: буду бальотуватися на свому терені і серед своїх сусідів.

Дуже особливою і незрозумілою, чи вірніше невиправданою була передвиборча тактика Президента Кравчука. Він рішуче і повторно виступав проти тих виборів взагалі, знецінював їх, заповідав їхню невдачу. І тільки тому, що його популярність серед населення в Україні дуже низька, виборці масово пішли проти його аргументів.

Це далеко не всі недоліки і помилки, але вибори 1994 року виявили з другого боку чимало великих позитивів. Перший із них — масова участь в загальному у виборах. Народ показав себе здоровим, дорослим до нелегкої ситуації в краю, охочим взяти частину відповідальности за своє майбутнє у свої руки. Цим він заперечив пануючу серед частини інтелігенції думку, що він „несвідомий". Народ вдруге після 1-го грудня 1991 року показав на ділі свою свідомість. Інформації з півдня України переконливо показують, що голосуючі в тому обширі у значному числі протиставилися номенклятурно-комуністичному натискові автоматично голосувати за їхніми кандидатами. Однак, брак відповідної освідомної акції перед тим і невідповідна кількість незалежних спостерігачів в тих теренах мала свої наслідки і номенклятура мала успіх у виборах на тих теренах. Розреклямовані успіхи проросійської групи І. Кучми виявилися миляною булькою. Цей бльок отримав відносно мало мандатів, на чому, мабуть, закінчилася його політична кар'єра.

Іншим дуже позитивним фактом є те, що до парляменту попало відносно багато провідних інтелектуалів у різних ділянках (Юхновський, Пинзеник, Головатий, Лановий та інші), які творять своєрідний трест мозків, що матиме силою того факту вагомі впливи і з опініями яких парлямент напевно буде рахуватися. Проф. Пилипчук, який очолював недавно місію економічних експертів до ЗСА, де в співпраці з передовими американцями, знавцями тієї проблематики зформулювали конкретні, оперті на найновіших даних і потребах рамові пляни господарських ініціятива.. Значить, незважаючи на все, національно-демократичний бльок не входить у нову фазу діяльности нового парляменту з порожніми руками. Хоч були невдачі, але в руках цього бльоку є поважні силові важелі, які цей бльок напевно зуміє для загального добра і для поширення своїх впливів використати. Отже, є всі надії припускати, що новий парлямент не піде слідами попереднього і не розгубиться у суперечностях, але зможе вийти на шлях основних змін. Тим більше, що і численні ті, які з доктринерських причин бояться змін, тікають від нового, зрозуміють, що без радикальних, новаторських змін не обійтися.

Неофіційні інформації з України вже говорять про те, що власне в тому народжуваному тресті мозків уже є дискусії на ті всі комплексні теми. Відбиткою тих дискусій є стаття проф. Пилипчука у львівській „Галичині", в якій він виразно говорить, що новий парлямент мусить позбутися конфронтаційних засобів діяльности,а шукати дороги для мобілізації і концентрації різних діючих в Україні сил для знайдення реального шляху у майбутнє. Щасти їм, Боже!

КИЇВ. — Амбасадор ЗСА Віліям Міллер під час розмови з виконуючим обов'язки прем'єр-міністра Юхимом Звягільським поділився своїми враженнями від відвідин Криму. На його думку проблеми півострова вирішаться після розв'язання економічних питань. Міллер також зауважив, що допомога Україні з боку ЗСА має призначатися також і для суб'єктів господарювання у Криму, оскільки ЗСА розглядають Крим як невід'ємну частину України. Учасники зустрічі обговорили питання допомоги кримським татарам, переселенцям з чорнобильської зони і широке коло питань співпраці в галузі сільського господарства між Україною і ЗСА. У розмові взяв участь міністер сільського господарства України Юрій Карасик.

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

завжди тягар роботи припадає і яка рідко, коли отримує признання у вашій організації, як часто буває, наприклад, при праці серед молоді в Пласті, СУМ-а та інших молодечих та виховних організаціях.

Я певний того, що існує багато таких осіб серед наших членів УНС. Заохочуємо вас застановитися тепер над цією справою під час конвенційного року і на основі правил, які знаходяться у вищеподаному листі до членства УНС, прислати нам ім'я свого кандидата, який своєю посвятою до УНС та до громади був би справжнім фратерналістом 1994 року.

ПОВАЖНІ ДИСКУСІЇ над перебудовою існуючої програми допомоги потребуючим, включно з думками про її цілковиту ліквідацію, серйозно загрожують рикомендаціям запропонованих президентом Биллом Клінтоном — працювати якщо хочуть отримувати урядову допомогу. Одначе так чи інакше члени Конґресу починають серйозно застановлятися над ліквідацією дарової допомоги.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 26-го грудня 1993 р. відійшла у вічність моя найдорожча ДРУЖИНА-МАТИ

бл. п.

ІРИНА ЧОРНІЙ-МЕЛЬНИК

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні Петра Яреми 30-го грудня 1993 р.

Каплиця була виповнена. Присутня була родина, приятелі, друзі покійної, як і рівнож друзі дочки Ліди.

Квіти були від родини.

Панахиду відправляли три священики: о.Протоігумен Христофор Войтина, о. Лаврентій, о. Огірко.

Після панахиди забрав голос приятель чоловіка покійної — проф. Володимир Барегура, який згадав за життевий шлях покійної. Він дав також згадку і знимку бл. п. Ірини до „Свободи". Після нього говорив інж. Микола Галів, як представник Наукового Т-ва ім. Шевченка в ЗСА теплими словами попращав покійну, яка була фундатором НТШ, та передав співчуття від Управи НТШ і відповідне повідомлення до преси. — Дякуємо сердечно!

На закінчення прощання у похоронному заведенні С. Ганущак піддав думку заспівати „Журавлі". Всі разом, повставши з місць заспівали цю настроєву пісню та із сльозами в очах порозходилися домів.

Сердечна подяка отцям за відправлення панахиди. Вдячні проф. В. Барагурі та інж. М. Галіву, С. Ганущак. Хай Бог благословить!

На другий день 31-го грудня 1993 р. у церкві св. Юра була Заупокійна Служба Божа з панахидою. Відправляли отці Лаврентій і Тарас.

У церкві було багато друзів, приятелів та товаришів праці з готелю „Вальдорф Асторія". Був теж головний представник самого власника Ґордон Тропей.

Під час св. Причастія співала „Ave Maria" Анна Бачинська, оперова співачка з України.

По Службі Божій о. Лаврентій попращав покійну теплими словами, як довголітню парафіянку св. Юра в Ню Йорку.

Панахиду співав маестро Андрій Добрянський. Ми дуже вдячні отцям, А. Бачинській та А. Добрянському за так гарну проспівану панахиду.

Тлінні останки перевезено на укр.-православний цвинтар у С.Бавнд Бруку. Відпроваджували покійну на останній спочинок, родина та друзі. Всім їм сердечно дякуємо.

День був хмарний, вітряний і зимний, але спускаючи домовину униз показалось на небі сонце, яке хотіло провести покійну у дальшу дорогу — до ясної вічности.

Вернувшись до Ню Йорку ми влаштували Тризну в укр Нар. Домі.

Наша вдячність всім, хто висловив нам співчуття. Вдячні всім за щедрі датки.

Подяка всім, що прибули на Панахиду та Службу Божу.

Вдячні і всім тим, що не були присутні із-за перешкод, але були думками з нами.

Хай Всевишній Господь нагородить всіх щедрими ласками за їхні добрі серця.

Похоронному заведенню П. Яреми — спасибі за взірцеве переведення похорону.

чоловік — ЄВГЕН
дочка— *ЛІДІЯ*

Пожертви в пам'ять бл. п. ІРИНИ МЕЛЬНИК зложили:

НА СТАЛІ МОЛИТВИ:

Галина Черни — родина покійної, Ґабріеля — чоловік Мічель, родина Балей (знайомі), Susan Tan (знайома).

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

мґр Лідія Хома — донька покійної, Зеновія Стафій — родина, Оля Секунда — родина, Галя Семенюк — родина, Зеновія Сидорак, Ярa Сидорак, Оксана Сидорак, д-р Стець — чоловік, родина Хухрів, родина Солочанників, родина Зарицьких, родина Ганущаків, родина Копачинських, родина Марфі, родина Голюків, родина Ференцевичів, родина Корнецьких, Сестра Анна-Вікторія (конвент).

ПОЖЕРТВИ на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку

Родина Барегурів, Дякунчаки	$50
Родина Вербицьких	30
Родина Сміт	25
мґр Лідія Хома (донька)	1,000
Разом	$1,105

ПОЖЕРТВИ НА св. СОФІЮ

Таня Мацьків	$25

ПОЖЕРТВА НА ЦЕРКВУ В ЛЮРДІ (Франція)

Зеновія Сидорак	$100

Сердечна, сердечна подяка всім
Інж. Є. Мельник

В ПАМ'ЯТЬ ДРУГА,
виняткового священика-українця

бл. п.

о. МИХАЙЛА ХАРИНИ

дорогого колеґи, католицького мислителя

бл. п.

ОСИПА ФЕДОРИКИ

незабутнього приятеля, підприємця, основника газет, зразкового українця

св. п.

ОЛЕКСАНДРА ЧУМАКА

із Києва

Замість квітів на їхні могили жертвуємо 500 дол. на
ФОНД МУЗЕЮ ІВАНА ГОНЧАРА в КИЄВІ
Self Reliance A/C 6640
558 Summit Ave.
Jersey City, N.J., 07306

Родинам покійних висловлюємо глибокі щирі співчуття.

МАРІЯН І ІВАННА КОЦЬ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок 19-го квітня 1994 року відійшов у вічність на 81-му році життя наш дорогий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ та ШВАҐЕР

бл. п.

ОРЕСТ КЛОС

уроджений в Судовій Вишні, Львівська область.

У глибокому смутку залишилися:
дружина — МАРІЯ
сини — ЮРІЙ і
— МИРОН
внуки — МАРКО
— АДАМ та
ДЖЕСИКА
шваґрова — ІРЕНА НИЧ з родинами
шваґер — ВОЛОДИМИР ЧАПРАН з родинами
та близькі і дальша родина в Україні, Польщі, Канаді та ЗСА.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в понеділок, 15-го листопада 1993-го року, в Оттаві, Канада, відійшла у вічність після довгої та тяжкої недуги наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

НАТАЛКА ТИКТОР КАВУЛЯ

народжена у Львові, Україна,
донька бл. п. ред. Івана Тиктора, колишнього директора Видавничого Концерну „Українська Преса" у Львові, в рр. 1923-39.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — відбулися 17-го листопада 1993 р. в храмі св. Івана Хрестителя в Оттаві, а опісля 18-го листопада 1993 р. в церкві Успення Пресвятої Богородиці і на цвинтарі Mount Peace в Торонто, де похована її батьки.

У великому смутку і жалі залишені:
муж — д-р ЛЬОВА КАВУЛЯ
доньки — ХРИСТИНА з мужем д-ром РОМАНОМ ФАЙБЕЛЬ та дітьми ТОМОЮ і ВЕРОНІКОЮ
— АНІТА з мужем [illegible]
близькі і дальша родина в [illegible] в Україні.

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК

(Закінчення зі стор. 1)

виконано, бо придбано лише 1,454 нових членів, але якщо говорити про суму забезпечення, то вона виносила 14,283,280 дол., що дало 4,283,280 дол. більше, як було заплановано. Це є доводом, що нові члени купують забезпечення на більші суми. В тому часі зібрано членських вкладок на суму 2,657,378.40 дол.

Не можна поминути того, щоби незгадати, що Союз має на сталій праці професійних організаторів, з яких три працюють в канцелярії Союзу, три в канцелярії Аллентавну, Па., двоє в канцелярії Парми, Огайо, якими керує крайовий директор Роберт Кук. Вони придбали в звітовому часі 103 нових членів забезпечених на суму 4,500,000 дол, як також 201 грамот „аннуїтіс" на суму 3,475,000 дол.

Підсумовуючи організаційні здобутки минулого року, слід відмітити з признанням, що біля 90 відсотків із 1,454 членів придбали наші невтомні секретарі й інші відділові урядовці, як також і частина членів Головного Уряду.

4. Рекордовий відділ, яким керує довголітний головний секретар Володимир Сохан, у співпраці з відділовими секретарями допомагає їм у успішній кампанії забезпечуючи дітей грамотами, за які батьки, або бабуні й дідуні платять знижкові одноразові вкладки. В дальшому провадив багатогранну працю у всіх ділянках, як ведення широкозакроєної кореспонденції із секретарями відділів, членами та кандидатами в члени, відповідаючи вчасно на їхні листи і даючи їм тим самим професійну обслугу.

5. Союзові видання. Перевірка видань УНСоюзу, а зокрема видань щоденника „Свобода", „Українського Тижневика", діточого журналу „Веселка" та книгарні. Серед позитивів належить згадати, що в новому обширному приміщенні дальше ведеться акція упорядкування союзової книгарні, що дасть кращу і більш професійну обслугу книжкових видань України й діяспори. Допомогою в тому служить видання каталогу, що дає можливість справної праці у випродажу чисельних давніших і нових видань союзових і чужих.

Гідним уваги є подарунки книжкових видань „Свободи" частим відвідувачам з України, які є „голодні" на видання діяспори.

6. Союзівка, як завжди сповняє ролю українського культурного центру з виступами найкращих мистецьких сил, не лише західньої діяспори, але й України. Вона стала атрактивним центром, де приїжджає молодь із різних стейтів, як також і професіоналісти, а це завдяки переведенні поважних, але й коштовних ремонтів у кількох будівлях оселі, де заінстальовано телефонічні апарати та телевізії. Завдяки тим уліпшенням та родинній атмосфері персоналу, Союзівка є одним з найкращих відпочинкових українських ресортів Америки.

Провіряючи діловодство Союзівки, ствержено, що загальні приходи всіх ділянок виносили 1,176,033.68 дол., а загальні видатки в тому часі виносили 1,379,921.89 дол., і тим самим недобір був 203,888.21 дол з уваги на вже згадані ремонти старих будинків.

7. Союзова будівля. Українська Національна Корпорація Дому в звітовому році від січня до 31-го грудня 1993 року одержала із чиншів 3,076,895.13 дол. На день 31-го грудня 1993 року позичка Корпорації Дому від УНСоюзу виносила 8,834,553 дол., а боргові зобов'язання у цей час виносили 7,022,586 дол. Стверджено, що зараз є винайммлено на 85% бюрових приміщень в будівлі. Також стверджено, що Екзекутива докладає всіх зусиль, щоби були винаймлені опорожнені канцелярійні приміщення, не зважаючи на те, що в сусідстві є збудовані нові модерні хмаросяги.

8. Головна Контрольна Комісія закликає українську патріотичну громаду до дальшої посиленої підтримки моральної, а головно матеріяльної для закріплення самостійности й соборности української держави.

9. Головна Контрольна Комісія рекомендує Екзекутивному Комітетові купити репрезантавний дім в Києві, де буде приміщення для пресового бюра, а з часом — майбутньої канцелярії УНСоюзу в столиці України.

10 Головна Контрольна Комісія закликає Екзекутивний Комітет продовжувати відзначення світлого ювілею 100-річчя Батька-Союзу, що припадає цього року. Також Головна Контрольна Комісія апелює до всіх Управ Окружних Комітетів Америки й Канади обов'язково святочно вшанувати 100-ий ювлілей Союзу відповідними імпрезами.

11. Головна Контрольна Комісія апелює до членів Головного Уряду, Управ Окружних Комітетів, відділових секретарів й урядовців докласти всіх зусиль, щоби в ювілейному та конвенційному році була виконана намічена квота придбання 2,000 нових членів. Рекомендуємо всім звертатися за порадою до професійних союзових організаторів, які допоможуть в продажі нових грамот забезпечення.

Головна Контрольна Комісія УНС

„Липнева..."

(Закінчення зі стор. 1)

— Але ж барвами та подихом липня у Вас просякнуті чимало інших віршів із збірки.

— Це — і „Липнева Україна", зокрема вже покладена на музику, і „Бачу липень крізь сніг" та інші, але моя душа наповнена не тільки липнем, вона також і частенько страждає.

— Знаходячись у центрі політичних подій сучасної України, Ви, очевидно грунтовно осмислюєте явища і факти життя. Зокрема, сьогодні найгостріше в Україні та всій світовій діяспорі обговорюються результати щойно минулих виборів до Верховної Ради і можливих виборів Президента України. Чуємо найрізноманітніші висновки і припущення щодо того, як події розгортатимуться.

— Безумовно, результати виборів нового Парляменту неозначні, розклад сил у ньому остаточно стане відомим щойно після перших сесійних засідань, але, як і кожний громадянин України, я теж маю особисту думку щодо цього. Виходжу не тільки з того, що ми маємо сьогодні, але і з того, як розгорталися події в попередньому складі Парляменту. Їх порівняння приводить до найцікавіших висновків...

Про своє розуміння розвитку подій і ситуації Леоніда Федорука запрошено розповісти у виступах перед громадами Вашінгтону, Ню Йорку, Філядельфії, С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Закінчуючи розмову, поет висловив вдячність і признання всім приятелям та добродіям, які поспріяли йому у виданні книги „Липнева моя Україна".

Бажаючим придбати цю книгу з підписом автора слід терміново звернутися до книгарні „Свободи".

СЕНАТ ПРИЙНЯВ резолюцію про боротьбу зі злочинністю у житлових будинках, які субсидуються державою. Резолюцію вніс лідер фракції республіканців Роберт Дол. Вона являє собою схвалення заходів боротьби зі злочинністю у житлових комплексах, яку недавно запропонувала Адміністрація Билла Клінтона. Білий Дім запропонував з метою боротьби зі злочинністю у міських житлових комплексах дозволити поліції обшукувати квартири, не маючи на це санкції прокуратора. Підтримана Сенатом пропозиція Білого Дому викликана великою злочинністю у субсидованих державою житлових комплексах. У багатьох з них панує наркоманія, напади з застосуванням зброї стали звичайним явищем.

ВИГНАНИЙ З КРАЇНИ президент Гаїті Жан-Бертран Арістід обвинуватив американську Адміністрацію в підтримці військової хунти і расистському ставленні до втікачів-гаїтян. На пресовій конференції він заявив, що Билл Клінтон не виявляє ніякого бажання відновити на острові демократію і зробив лише половину того, що обіцяв. „Чим далі, — сказав Арістід, — тим менше зацікавлення виявляє Білий Дім до проблем Гаїті, не приймаючи ніяких дій проти хунти". В той же день в амбасаді Гаїті Арістід зустрівся з дорадником з крайової безпеки Президента ЗСА Ентоні Леком і заступником державного секретаря Стробом Толбаттом.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НАТАЛІЯ ФАЙКОШ член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Сиτі, Па. померла 3-го грудня 1993 року на 78-му році життя. Нар. 28-го березня 1915 року у Форд Сиτі, Па. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку дочки Кендейс А. Пайс, Розмері А. Джансон і сина Марка Р. Файкош. Похорон відбувся 6-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Марії у Форд Сиτі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

ОЛЕСЯ БАРВІНЧАК член УНС і секретарка 129-го Відділу в Міннерсвілл, Па. померла 24-го грудня 1993 року на 80-му році життя. Нар. 16-го серпня 1913 року в Міннерсвілл, Па. Залишила у смутку мужа Павла Бервінчака, сестру Маргарету П. Трутман, племінників і племінниць. Похорон відбувся 28-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Юрія в Міннерсвілл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАВЛИНА ЛУЦІВ член УНС Відд. 150-го у Пітсфілді, Масс. померла 29-го жовтня 1993 р. в Польщі. Нар. 25-го жовтня 1900 р. Залишила у смутку внучку Ненсі, внука Джеймса, правнуків і племінників. Похорон відбувся 3-го листопада 1993 року на укр. цвинтарі в С. Дірфілд, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Лідія Гуда, секр.

ГІЛЬДЕҐАРД ЦВІЛЮК член УНС Відд. 172-го Т-ва ім. Івана Франка у Виппані, Н.Дж. померла 14-го грудня 1993 року на 69-му році життя. Народжена в 1924 році. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку сестри в Польщі. Похорон відбувся 16-го грудня 1993 року на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Іст Ганновер, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Старух, секр.

ПАВЛО ГАСЮК член УНС Відд. 234-го Елизабет, Н.Дж. помер 21-го вересня 1993 року на 76-му році життя. Нар. 1917 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку Марію Климович. Похорон відбувся 24-го вересня 1993 року на Prospect Hill Cemetery, Flemington, NJ

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ПІРКО член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. помер 2-го листопада 1993 року на 76-му році життя. Нар. 1916 року у Волошинові Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку сина Роберта з дружиною Ширлі і донечкою Стефанією і дочку Орисю з мужем Джіффом і донечкою Дженіфер. Похорон відбувся 4-го листопада 1993 року на цвинтарі MtKarmel, Antiock, Ill.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

КАТЕРИНА ОПШАНСЬКА член УНС Відд. 476-го Т-ва ім. св. Михаїла в Гадсон, Н.Й. померла 26-го грудня 1993 року на 83-му році життя. Нар. 28-го червня 1909 р. в Сементон, Па. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку 4-ох братів: Івана, Йосифа, Стефана Рітросіх і д-ра Андрія Ріттера, 4 сестри: Рос Путнам, Софію Сало, Маделін Тальман і Гелен Вінсент. Похорон відбувся 29-го грудня 1993 року на Cedar Park Cemetery в Гадсоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА НАЗАРУК член УНС Відд. 354-го Т-ва „Згода" в Омага, Небраска помер 25-го грудня 1993 року на 73-му році життя. Нар. 1920 року на Україні. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, п'ять синів і чотири дочки, сім внуків та ближчу і дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 27-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Марії Магдалини в Омага, Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Війтик, секр.

МАРІЯ ЗАДОРОЖНА член УНС Відд. 217-го Т-ва ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й. померла 6-го січня 1994 року на 100 році життя. Нар. 1893 року на Україні. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку сина Михайла і Еленор Лакота, дочку Анну Роджерс. 5 внуків, 13 правнуків, племінників і племінниць. Похорон відбувся 8-го січня 1994 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефан Приймак, секр.

ІВАН ПОЛЯНСЬКИЙ член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 10-го грудня 1993 року на 80-му році життя. Нар. 3-го лютого 1913 року в селі Судова Вишня, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, дітей Надію, Христину і Юрія 6 внуків і брата Володимира. Похорон відбувся 13-го грудня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Никола Бобечко, секр.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻